

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/167/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114213867
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114213867.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej L. M., nar. XX.XX.XXXX, L. XXX, o zaplatenie 2.779,87,-eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 10C/237/2014-34 zo dňa 04.02.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi 1.992,07,-eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.992,07,-eur za obdobie od 07.06.2011 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 20 eur splatných vždy ku 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, do úplného zaplatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 100 ods.1, § 101 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 pís. a) a b), § 9 ods. 1, 2 písm. f) a k), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

V predmetnej veci sa žalobou zo dňa 19.05.2014 žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy vo výške 2.779,87,-eur s prísl. z titulu nezaplatenej zmluvy o pôžičke.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pôžička poskytnutá na základe zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu, je bezúročná a bez poplatkov vo vzťahu k poskytnutým 2.427,-eur. Nakoľko bolo zaplatených len 201,34,-eur a žalobca ma právo na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou pôžičkou, zaplatenými splátkami a sumou, ktorá podlieha premlčaniu, súd prvého stupňa priznal žalobcovi právo na zaplatenie sumy vo výške 1.992,07,-eur. Ďalej priznal žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne za obdobie od 07.06.2011 do zaplatenia zo sumy 1.992,07,-eur s poukazom na to, že výška priznaného úroku zodpovedá výške stanovenej právnym predpisom a žalovaná sa dostala do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku po doručení výpovede a uplynutí lehoty tam uvedenej. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. Súd prvého stupňa povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v splátkach vzhľadom na sociálne pomery žalovanej.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď nepriznal ani čiastočne úspešnému žalobcovi pravo na náhradu trov konania. Dospel k záveru, že v danom prípade boli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy súd nemusí priznať náhradu trov konania, a to ani celkom. Uviedol, že dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú jednak sociálnej situácii žalovanej, ktorá ma príjem len vo výške 207,-eur mesačne, ma viacero splatných záväzkov a jednak poskytovateľ predmetnej pôžičky nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí pôžičky, kedy reálne nemohol predpokladať splatenie tejto pôžičky bez toho, aby mu to bolo zrejme z majetkových pomerov žalovanej. Podľa názoru súdu prvého stupňa takéto rozhodnutie o náhrade trov konania nemôže podstatným spôsobom ovplyvniť majetkovú situáciu žalobcu, ktorý je spoločnosťou zaoberajúcou sa skupovaním pohľadávok.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvého stupňa v časti trov konania. Žalobca si uplatnil a zároveň vyčíslil trovy konania a právneho zastúpenia v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. Ma za to, že v predmetnom prípade bola miera úspechu žalobcu vo výške 71,66 % a 28,34% - na úspechu odporcu. Žalobca mal teda vo veci samej úspech čistý úspech vo výške 43,32%. Zástava názor, že svoj nárok si uplatnil dôvodne, nakoľko nedošlo k jeho zaplateniu zo strany odporcu ani po uplynutí lehoty na dobrovoľnú úhradu. Žalobca vo veci vykonal a následne si uplatnil len úkony nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci, nakoľko môžeme predpokladať, že inou ako súdnou cestou by sa navrhovateľ nedomohol poskytnutých peňažných prostriedkov. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobcovi nebola priznaná ani suma súdneho poplatku. Súdny poplatok predstavuje náklady vynaložené žalobcom, ktoré by nevznikli v prípade splnenia si povinnosti žalovanou. Vzhľadom na uvedené ma žalobca za to, že trovy konania tak ako boli vyčíslené počas konania, sú nepochybne účelne vynaložené trovy konania a sú nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu vo veci. V prípade ak by bol súd iného názoru, došlo by k porušeniu rovného prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti a ust. čl. 47 Ústavy SR. Vo vzťahu k skutočnosti, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí pôžičky uviedol, že to nemôže byť posúdené na ťarchu žalobcu. Odporca pristúpil k uzavretiu predmetnej zmluvy dobrovoľne, sám si bol povinný zvážiť, či spôsobilý splácať stanovenú splátku, s ktorou svojím podpisom súhlasil. Dodal, že súd mohol povoliť splácať sumu trov konania v mesačných splátkach, prípadne v primeranom rozsahu mohol krátiť náhradu trov právneho zastúpenia. Navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že vyhovie odvolaniu a prizná žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

Odvolačný súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 O.s.p. a zistil, že uznesenie vo výroku o trovách konania je správne.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ustanovenia § 142 až § 150 O.s.p. upravujú predpoklady, za splnenia ktorých majú účastníci konania (alebo tretie osoby) právo na náhradu trov konania, ktoré vynaložili.

Aplikácia ustanovenia § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať

zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom.

Ustanovenie § 150 O.s.p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 150 O.s.p. preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

Zákon explicitne nevypočítava, ktoré okolnosti sú relevantné do takej miery, že môžu predstavovať dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. Judikatúra považuje za nepostačujúci na aplikáciu § 150 O. s. p. len všeobecný záver hodnotiaci dopad rozhodnutia o určitom druhu nároku (porov. R 34/1982, R 23/1989)

Rozhodujúcim pre potreby rozhodovania o náhrade trov konania bude preto zistenie, či možno od žalobcu, ktorý má nárok na náhradu trov konania (§ 142 ods. 2 O.s.p.), spravodlivo žiadať, aby si náklady vzniknuté v súvislosti s predmetným konaním hradil sám.

V predmetnej veci, ako to vyplýva z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia, súd prvého stupňa videl dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p v nepriaznivej sociálnej situácii žalovanej a v nedostatku odbornej starostlivosti poskytovateľa pôžičky v čase poskytnutia pôžičky žalovanej. Taktiež prihliadal na majetkovú situáciu žalobcu ktorú podľa názoru súdu prvého stupňa, nemôže ovplyvniť rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania.

Relevantnou skutočnosťou v predmetnej veci je, že žalovaná je nezamestnaná, poberá len opatrovateľský príspevok vo výške 207,-eur mesačne, jej manžel je nezamestnaný, predmetnú pôžičku si zobrala za účelom splácania starších pôžičiek. Zaplatením trov konania by žalovaná bola vystavená nepriaznivej životnej situácii, Bez pochybností by uhradenie trov konania u žalovanej viedlo k existenčným problémom, pričom na strane druhej nepriznaním trov konania žalobcovi jeho majetková situácia ako subjektu podnikajúceho na trhu poskytovania pôžičiek by nebola výrazným spôsobom dotknutá.

Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že pre žalobcu, ktorý je obchodnou spoločnosťou zaoberajúcou sa správou a vymáhaním pohľadávok (poznámka odvolacieho súdu) to nebude až tak významná strata.

Žalobca pri poskytovaní pôžičky zanedbal možnosti a schopnosti žalovanej splácať pôžičku a súd prvého stupňa veľmi správne odmietol priznať aj akékoľvek trovy, ktoré sa môžu na prvý pohľad zdať primerané, ale pre človeka v núdzi potenciálne spôsobilé prispieť k nezvládnuteľnému zadĺženiu.

K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že z dôvodov uvedených v rozsudku súdu prvého stupňa týkajúcich sa trov priznaných žalobcovi nevyplýva, že by súd prvého stupňa nepriznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia z dôvodu, že by išlo o neúčelne uplatnené trovy. Súd prvého stupňa jednoznačne zohľadnil pomery žalovanej vo vzťahu k pomeru žalobcu. Preto nemohlo dôjsť k porušeniu zásady rovnakého prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti, tak ako to namieťa žalobca vo svojom odvolaní.

Možno preto od žalobcu spravodlivo žiadať, aby si vzniknuté trovy konania hradil sám.

Uvedené skutočnosti podľa názoru odvolacieho dôvodu sú dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému účastníkovi konania. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. bola preto dôvodná.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej žiadne preukázateľné trovy spojené s odvolacím konaním nevznikli, preto táto náhrada nebola priznaná žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.